

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ

Εργασία 1:Επεξεργαστής ενός κύκλου

Μιχαήλ Μαρκετάκης

2017030165

1η ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

A) Μονάδα αριθμητικών και λογικών πράξεων (Arithmetic Logic Unit ή ALU)

Το πρώτο μέρος της εργασίας ήταν η δημιουργία της ALU, ενός συνδυαστικού κυκλώματος που δεν έχει ρολόι.

Η ALU παίρνει σαν είσοδο έναν 4-bit αριθμό(**Op**) όπου αντιστοιχεί στον κωδικό της πράξης, καθώς επίσης και τους δύο 32-bit αριθμούς(**A,B**) με τους οποίους θα γίνει η αντίστοιχη πράξη.

Το αποτέλεσμα της πράξης αποθηκεύεται στην έξοδο **ALUout** (32-bit).

Στις πράξεις της ALU αυτό που είχε μεγάλο ενδιαφέρον είναι οι περιπτώσεις όπου είχαμε **OverFlow(ovf)** , **Carry Out(cout)** ή συνδιασμό αυτών.

Πιο συγκεκριμένα, Το σήμα του OverFlow άναβε(=1) στις εξής περιπτώσεις:

1) Στην πρόσθεση

Όταν αθροίζαμε δύο θετικούς αριθμούς και το αποτέλεσμα ήταν αρνητικό (32-bit =>1).

Όταν αθροίζαμε δύο αρνητικούς αριθμούς και το αποτέλεσμα ήταν θετικός (32-bit=>0).

2) Στην αφαίρεση

Όταν από έναν θετικό αριθμό αφαιρούσαμε έναν αρνητικό και το αποτέλεσμα της πράξης ήταν αρνητικός(32-bit =>1).

Όταν από έναν αρνητικό αφαιρούσαμε έναν θετικό και το αποτέλεσμα της πράξης ήταν θετικός(32-bit=>0).

Όσο αφορά το σήμα για το κρατούμενο μας (cout) για τον χειρισμό του χρησιμοποιήσαμε ένα εσωτερικό σήμα 33-bit όπου το MSB θα ήταν ακριβώς αυτό το κρατούμενο στις περιπτώσεις όπου υπήρχε.

Όπως και στην περίπτωση του Overflow, έτσι και τώρα την περίπτωση του κρατουμένου, την συναντήσαμε μόνο στις πράξεις της πρόσθεσης και της αφαίρεσης. Πιο συνοπτικά, σε πράξη πρόσθεσης ή αφαίρεσης όπου το αποτέλεσμα της πράξης ήταν μεγαλύτερο των 32-bits τότε θα άναβε(=1) το σήμα του κρατουμένου.

Σε κάθε άλλη περίπτωση πράξης, Το σήμα OverFlow(ovl) και Carry Out(cout) ήταν ίσα με μηδέν.

Άλλο ένα σήμα όπου έκανε την <<διαφορά>> στο κομμάτι της ALU ήταν το σήμα **zero**, το οποίο άναβε(=1) Μόνο στην περίπτωση όπου το αποτέλεσμα της πράξης ήταν ίσο με Μηδέν.

Τέλος μια σημαντική παρατήρηση θα ήταν ότι η έξοδος της ALU προκύπτει κάθε φορά με μια καθυστέρηση 10 ns μετά από την είσοδο με την χρήση του after.

B) Αρχείο καταχωρητών (Register File ή RF)

B1. Δημιουργία καταχωρητή

Αρχικά ξεκινήσαμε την υλοποίηση φτιάχνοντας έναν απλό register 32-bit, ο οποίος είχε μία είσοδο **Datain(32-bit)** μία έξοδο **Dataout(32-bit)** καθώς επίσης τα σήματα **Clock{CLK(1-bit)}**, **Reset{RST(1-bit)}**, **Write Enable{WE(1-bit)}**.

Ο register μας λειτουργούσε ως εξής, Κάθε φορά όπου είχαμε RST=0 και WE=1, τότε η είσοδος Datain έβγαине στην έξοδο 10 ns μετά από τον θετικό παλμό του ρολογιού (υλοποιήθηκε με την χρήση του after της VHDL όπως και στην ALU)

Στην περίπτωση όπου είχαμε RST=1 τότε η έξοδος ήταν υποχρωτικά ίση με Μηδέν.

Σε κάθε άλλη περίπτωση (πχ RST=0 και WR=0) η έξοδος θα ήταν ίση με Μηδέν.

B2. Δημιουργία αρχείου καταχωρητών RF

Στην συνέχεια του Πρότζεκτ, υλοποιήσαμε το αρχείο καταχωρητών (Register File), το οποίο αποτελούνταν από 3 τμήματα:

- 1) 32 καταχωρητές 32-bit.
- 2) Έναν αποκωδικοποιητή
- 3) Δύο πολυπλέκτες 32 προς 1

Αρχικά η είσοδος εγγραφής **Aw(5-bit)** έστελνε στον αποκωδικοποιητή σήμα το οποίο θα ενεργοποιούσε λειτουργία καταχώρησης για έναν μόνο Register την κάθε φορά. Τα δεδομένα προς Εγγραφή έφταναν στον αντίστοιχο Register από την είσοδο **Din(32-bit)**.

Για την υλοποίηση των 32 καταχωρητών έγινε χρήση του for-generate της VHDL καθώς επίσης ο καταχωρητής μηδέν αρχικοποιήθηκε να έχει πάντα μηδενική έξοδο.

Τέλος οι 32 έξοδοι (32 bit η κάθε μία) των καταχωρητών πήγαιναν σε δύο πολυπλέκτες 32 προς 1 ο κάθε ένας από αυτούς.

Για την δημιουργία πολυπλέκτη με 32 (32-μπιτες) εισόδους ο κάθε ένας Χρησιμοποιήθηκε ένα πακέτο όπου έγινε η δημιουργία ενός **MadeType** array 32 θέσεων, με 32 bit η κάθε θέση.

Τα σήματα **Ard1(5-bit)** και **Ard2(5-bit)** ήταν τα σήματα επιλογής για τον κάθε πολυπλέκτη αντιστοιχα, όπου με βάση την τιμή τους(0-31 στο δεκαδικό) ο κάθε πολυπλέκτης έβγαζε ως έξοδο την τιμή του αντίστοιχου Register(0-31).

Οι έξοδοι των πολυπλεκτών από το RF ήταν οι **Dout1(32-bit)** και **Dout2(32-bit)** για τον πολυπλέκτη 1 και 2 αντίστοιχα, και όπως υπώθηκε παραπάνω είναι οι τιμές όπου διάβασε ο κάθε πολυπλέκτης από κάποιον register σύμφωνα με την τιμή του αντίστοιχου σήματος Ard

2η ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Βαθμίδα ανάκλησης εντολών (IF)

Η βαθμια IFSTAGE, υλοποιήθηκε με την χρήση του Register που φτιάξαμε παραπάνω ο οποίος αντιπροσωπεύει τον καταχωρητή PC(32 bit). Επιπλέον υλοποιήσαμε έναν 2 αθροιστές, και έναν πολυπλέκτη 2 προς 1.

Ο πρώτος αθροιστής αθροίζει κάθε φορά την έξοδο του καταχωρητή PC (32-bit) με το 4(PC+4).

Ο δεύτερος αθροιστής αθροίζει την έξοδο του πρώτου αθροιστή μαζί με μια άλλη είσοδο της βαθμίδας IF, το σήμα **PC_Immed** $\{(PC+4) + \text{SignExt}(\text{Immed}) * 4\}$

Τέλος οι έξοδοι από τους δύο αθροιστές φτάνουν σε έναν πολυπλέκτη 2 προς 1, όπου αναλόγως την τιμή του σήματος επιλογής(**PC_Sel**) 0 ή 1 περνάει στην έξοδο η είσοδος από τον πρώτο αθροιστή ή από τον δεύτερο αντίστοιχα.

Η έξοδος του πολυπλέκτη θα καταλήξει στον καταχωρητή PC και πάλι ο οποίος με καταλλήλες τιμές στο **PC_LdEn**(=1) και **Reset**=0 θα δώσει την έξοδο του στην μνήμη, η οποία αποτελεί την διεύθυνση από την οποία η μνήμη θα διαβάσει την αντίστοιχη εντολή.

Για όλες τις εντολές ο PC αυξάνεται +4 οπότε η μνήμη πηγαίνει από την 1η στην 2η στην 3η θέση κλπ..

Για τις Εντολές (b beq bne) ο PC αυξάνεται +4 + $\text{SignExt}(\text{Immed}) * 4$ οπότε η μνήμη πηγαίνει στην αντίστοιχη διεύθυνση. Υπενθυμίζουμε ότι η είσοδος της μνήμης από τα 32 bit της εξόδου του καταχωρητή PC θα πάρει ως διεύθυνση τα 12 down to 2 bits (διεύθυνση της μνήμης), και θα διαβάσει από το text segment (θέσεις 0-1024) την αντίστοιχη εντολή (32-bit) όπου θα την βγάλει ως έξοδο(**Instruction**).

Βαθμίδα αποκωδικοποίησης εντολών (DECODE)

Στην συνέχεια της 2η φάσης του Πρότζεκτ, έγινε η δημιουργία του DECSTAGE,

Το οποίο αποτελούνταν από:

Το Αρχείο καταχωρητών (Register File), 2 πολυπλέκτες καθώς επίσης και το συννεφάκι (**cloud**)

Συγκεκριμένα το DECSTAGE αποκωδικοποιούσε την εντολή όπου εβγαίνει από την μνήμη του IFSTAGE(**Instruction**).

Έτσι λοιπόν ο πρώτος καταχωρητής που θα διαβαστεί (εννοείται η τιμή του) ο πρώτος πολυπλέκτης του RF αντιστοιχεί στο Instr(25-21) και ήταν ο rs, όπου αντιστοιχούσε στο Rd1 του RF, και η έξοδος του DECSTAGE είναι το σήμα **RF_A(32-bit)**

Ο δεύτερος αντιστοιχεί στο Instr(15-11) και είναι ο rt όπου αντιστοιχούσε στο Rd2 του RF.

Το Awr του RF αντιστοιχίζεται με το Instr(20-16) όπου είναι ο Rdestination, δηλαδή η διεύθυνση εγγραφής.

Τα σήματα Instr(15-11) και Instr(20-16) πήγαιναν σε έναν πολυπλέκτη όπου αναλόγως την τιμή του σήματος επιλογής **RF_B_sel** (0 ή 1) πέρναγε το αντίστοιχο σήμα. Για τις τύπου R εντολές πέρναγε το Instr(15-11) δηλαδή ο rt ενώ για τις τύπου i εντολές πέρναγε το Instr(20-16) δηλαδή ο Rd, αρα αναλόγως με το τι θα περάσει στην έξοδο του πολυπλέκτη έχουμε στην έξοδο του DECSTAGE το σήμα **RF_B(32-bit)**

Τέλος το Instr(15-0) πήγαινε ως είσοδο στο λεγόμενο συννεφάκι (**Cloud**) στο οποίο ορίσαμε τις 4 εντολές όπου παίρνουν χώρο με τα 2 bit ελέγχου **CloudOp(00,01,10,11)** για κάθε μία από τις περιπτώσεις αντίστοιχα:

SignedExtend σε 32 bit --> 00

Zerofilling σε 32 bit --> 01

Zerofilling σε 32 bit (shift left 16) --> 10

SignedExtend σε 32 (shift left 2) --> 11

Η έξοδος από το συννεφάκι είναι το σήμα **Immed(32-bit)**. (Αντιστοιχίζεται με το σήμα Pc Immed του IFSTAGE)

Τέλος στο DECSTAGE υπάρχει και ένας δεύτερος πολυπλέκτης με δύο σήματα εισόδου **ALU_out, MEM_out** (32 bit το κάθε ένα), ο οποίος αναλόγως την τιμή του σήματος επιλογής **RF_WrData_sel** καθορίζει αν η έξοδος του πολυπλέκτη η οποία συνδέεται με το Din του RF (δηλαδή τα δεδομένα προς εγγραφή) θα προέρχονται από την ALU ή από την μνήμη (εντολές lw, lb).

Βαθμίδα εκτέλεσης εντολών (EX)

Οι έξοδοι από το DECSTAGE (RF_A, RF_B, Immed) (32-bit) η κάθε μια από αυτές πηγαίνουν στην βαθμίδα εκτέλεσης εντολών EXSTAGE.

Πιο Συγκεκριμένα το EXSTAGE αποτελείται από την ALU καθώς επίσης και από έναν πολυπλέκτη.

Ο πολυπλέκτης παίρνει ως είσοδο το σήμα **RF_B** και το σήμα **Immed** και αναλόγως την τιμή του **ALU_Bin_Sel**(0 ή 1) περνάει το **RF_B** ή το **Immed** αντίστοιχα(R type ή i type εντολή αντίστοιχα)

Τελικά το σήμα που θα περάσει αποτελεί μαζί με το σήμα **RF_A** τις δύο (32-bit) εισόδους της ALU,όπου θα γίνει η αντίστοιχη πράξη σύμφωνα με το **ALU_func**

Η έξοδος της ALU θα είναι το σήμα **ALU_Out**(32-bit)

Βαθμίδα πρόσβασης μνήμης (MEM)

Η βαθμίδα MEM μας εξυπηρετεί για τις εντολές store και load προς και από την μνήμη

Ο έλεγχος για τις εντολές sw,sb,lw,lb γίνεται με βάση τα σήματα **ByteOp**, **Mem_WrEn** και **MM_WrEn** (1 –bit),

Η έξοδος της ALU από το EXSTAGE γίνεται είσοδος της βαθμίδας MEM,η οποία συνδέεται με την Μνήμη,άρα το αποτέλεσμα της ALU θα είναι η διεύθυνση στην οποία θα κάνουμε (sw,sb,lw,lb),δηλαδή το σήμα **ALU_MEM_Addr**.Φυσικά η μνήμη όπως ειπώθηκε και παραπάνω παίρνει σαν είσοδο τα 12 downto 2 bits του σήματος και σε αυτό γίνεται πρόσθεση του 1024 ώστε οι εντολές STORE,LOAD να γίνονται στις θέσεις 1024-2028.

Επίσης η βαθμίδα MEM έχει ως είσοδο το σήμα **RF_B** από την βαθμίδα DECSTAGE,όπου επειδή έχουμε εντολή τύπου i θα ισχύει ότι **RF_B_Sel=1**,

Αρα η έξοδος **RF_B** θα είναι η τιμή του **Rdestination** όπου θα αποτελεί το σήμα προς εγγραφή στην μνήμη(sw,sb),**MEM DataIn-->MM_WrData**

Για τα δεδομένα που διαβάζει η Μνήμη **MM_RdData**(lw,lb) από την καταλληλή διεύθυνση που έχει λαβει αυτά βγαίνουν έξω από την μνήμη από την έξοδο **MEM_DataOut<-----MM_RdData**.

Η έξοδος αυτή πηγαίνει στην Βαθμίδα DEC όπου αποτελεί την είσοδο του πολυπλέκτη (**MEM_out**) για τα δεδομένα προς εγγραφή.

DATAPATH

Γίνεται σύνδεση όλων των βαθμίδων,IF,DEC,EX,MEM.

Στο τελικό module DATAPATH ως είσοδο δίνουμε όλα τα σήματα επιλογής των πολυπλεκτών που έχουμε στις παραπάνω βαθμίδες,καθώς και για τις περιπτώσεις του Cloud ,αλλά και τα σήματα επιλογής **ByteOp**,**Mem_WrEn** για τις εντολές store και load προς και από την μνήμη.Ως έξοδο έχουμε τα σήματα **OverFlow**,**Cout**,**Zero** από την ALU(EXSTAGE) καθώς επίσης και το **Instruction**(από το IFSTAGE) δηλαδή την εντολή που διαβάστηκε από το text segment της μνήμης,η οποία θα χρειαστεί για το CONTROL.Τέλος ορίζουμε ένα

Σήμα BBFLAG(1 –bit) το οποίο ενεργοποιείται όταν οι έξοδοι του DEC (RF_A ΚΑΙ RF_B) είναι ίσες. (για τις εντολές beq,bne)

Στο Test_bench του datapath υλοποιούμε το πρόγραμμα αναφοράς 1.

CONTROL

Στο control γίνεται αυτοματοποίηση των εντολών,χωρίς να χρειάζεται πλέον να δίνουμε τιμές σε όλα τα σήματα επιλογής.

Αυτό συμβαίνει διακρίνοντας περιπτώσεις με βάση το OPCODE κάθε εντολής .

Όλα τα σήματα πλέον λοιπόν που δίνουμε στο datapath είναι αρχικοποιημένα με βάση το opcode κάθε εντολής,και αποτελούν εξόδους του control.

Οι μόνες είσοδοι του control είναι το instruction,ώστε να αποκωδικοποιήσουμε το opcode(opcode=Instruction(5 downto 0)) και το func για την πράξη που θα γίνει,καθώς επίσης και το σήμα BBFlag που ορίσαμε στο datapath(beq,bne)

PROC_SC

Πραγματοποιείται σύνδεση των βαθμίδων Control και Datapath

Αποτελεί την τελική βαθμίδα του Επεξεργαστή μονού κύκλου.

Εκτελείται το πρόγραμμα αναφοράς 2.